

Zaaknummer 2013-W1128 B

27 februari 2015

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. N.D. Geraards.

1. De procedure

Op 29 oktober 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen - onder meer – aangeklaagde 2 broeder [naam].
De KLAC heeft de klacht tegen aangeklaagde 2 niet ontvankelijk verklaard.

Mr. N.D. Geraards heeft bij brief van 13 november 2014 (ingekomen op 13 november 2014) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 29 oktober 2014.

Mr. R.P. Baetens, heeft bij brief van 25 november 2014 (ingekomen 26 november 2014) namens de Congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus op het bezwaarschrift.

Op 23 januari 2015 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen, nu het advies niet voldoende is gemotiveerd. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd dat de KLAC in haar advies van 29 oktober 2014 ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de door klager gestelde gedragingen niet vallen onder de definitie van seksueel misbruik, zoals opgenomen in artikel 1.3 van de Procedure. Klager kan zich hierin niet vinden en is van mening dat de motivering van dit oordeel te kort schiet.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. Het oordeel over de vraag of bepaalde gedragingen vallen onder de definitie van seksueel misbruik, zoals opgenomen in artikel 1.3 van de Procedure, is evenzeer aan die kamer voorbehouden. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen. Hetgeen de behandelend kamer met betrekking tot de vraag of de gestelde gedragingen aan ter merken zijn als seksueel misbruik in de zin van de Procedure (onder punt 4.8. en 4.9. van haar advies) heeft overwogen kan de toetsing van de bijzondere kamer doorstaan. De behandelend kamer heeft haar oordeel toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 27 februari 2015 door mevrouw M.D.J. van Reenen-Stroebel, voorzitter, mr. H.J. Schepen en mr. G.A.M Stevens, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.